



Nollåttan

DHR Nollåttan ägs av DHR Stockholmsavdelningen

Årgång 46

Nr 5 2017



Detta händer i avdelningen

Oktober

Tors 26	Medlemsmöte
Lörd 28	Lördagskafé på Fruängsgården

November

Sönd 5	Trivselbingo på Spångafolkan
Tors 16	Medlemsmöte
Lörd 18	Julmarknadsresa INSTÄLLD
Tors 30	Julbåtsresa

December

Sönd 3	Adventskafé Fruängsgården
Tors 7	Julbåtsresa
Lörd 16	Avdelningens julfest
21 dec - 9/1	Kansliet Julstängt

Januari

ons 10	Badet startar
tors 11	Manusstopp Nollåttan nr 1

Februari

sönd 4	Trivselbingo
tors 8	Beräknad utgivning Nollåttan nr 1
lörd 24	Lördagskafé

Vakansplatser i FHR

Vi har vakanta platser i nedanstående Funktionsråd. Bor Du inom respektive område och känner att Du skulle vara intresserad som DHR-medlem att representera oss i ett Funktionshinderråd, tag kontakt med kansliet. Det gäller: Södermalm, Älvsjö, Östermalm. Ekerö, Lidingö samt Skarpnäck. Idrottsnämnden och Trafik- och Renhållningsnämnden är inte stadsdelsbundna.



Nollåttan nr 6 2017

manusstopp	Utgivning
2/11	5/12

Nollåttan 2018 (med reservation för ändringar)

Manusstopp	Utgivning
------------	-----------

nr1	11/1	8/2
nr2	13/2	8/3
nr3	5/4	10/5
nr4	14/8	7/9
nr5	18/9	16/10
nr6	6/11	6/12

Sommarbladet / I Väntan på Nollåttan

Manusstopp	utgivning
17 maj	7 juni

Inställt!

Julmarknadsresan planerad till den 18 november är avbokad pga brister i tillgängligheten. Sorgligt men sant!
Ulla

innehåll

- 2 Inbjudan Politikermöte
- 3 Ledare
- 4 Öppet brev till Familjebostäder
- 6 Håkans krönika
- 8 FHR-representanter
- 10 J-L de Chasseur
- 12 Resereportage av J-L
- 14 Louise Lindström
- 15 Rapport från vårens lördagskaféer
- 16 Midsommaren 2017
- 17 Fotocollage
- 18-19 Händer i sektionerna

Manusstopp nr 6/2017 är 2/11
Utgivning 5/12

Nollåttan

Ansvarig utgivare: Sebastian Nikula.

Redaktion:

Ingela Mismo | ingela.mismo@dhrs.se

Marknad & Annonser: 08-564 826 50

Formgivning & Layout: I Mismo.

Tryck: Bergs Grafiska

Omslagsbild: Google, Övriga foton; DHRs
om inte annat anges.

Nollåttan ges även ut som taltidning

DHR Stockholmsavdelningen

Hammarby Fabriksväg 23, 120 30 Stockholm

Besöksadress:

Hammarby Fabriksväg 23, Stockholm

Öppettider kansliet: Vardagar 09.00 - 13.30

Bankgiro 710-9333

Tel: 08-564 826 50

Ingela Mismo: 08-564 826 53

Sebastian Nikula: 08-564 826 54

Gudrun Dahlgren: 08-564 826 55

Hemsida: www.dhrs.se

E-post till kansliet:

info@dhrs.se, foamamn.eftermamn@dhrs.se

Mobiltelefonnummer:

Ordförande Nils Duwähl: 073-981 99 34

Kanslichef Sebastian Nikula: 073-981 99 54



Stockholmsavdelningen

DHR Stockholmsavdelningens styrelse 2017

Nils Duwähl, ordförande

Karolina Celinska, 1:a vice ordförande

Marita Innergård 2:a vice ordförande,

Magnus Lindmark, kassaförvaltare

Amir Amirrazi, informations- sektionsrådsansvarig

Ulla Kjellvinger, rese- evenemangs- medlemsansvarig

Bengt-Åke Johansson, ledamot



ledaren

Våra personuppgifter på drift?

De flesta har väl hört talas om den så kallade IT-skandalen på Transportstyrelsen, som har farit runt i olika media den senaste tiden. Det har fått mig att fundera på hur Stockholms stad gör med sina digitala register? Jag vet att det har varit olika upphandlingar på olika IT-system genom åren med jämna mellanrum men vad har man ställt för krav på sekretess och att uppgifterna går via ett företag utomlands? Det är en hel del känsliga och personliga uppgifter som förekommer i stadens register.

Har hört att det i vissa stadsdelar förekommer att personakter inte är inlåsta utan ligger helt öppna på handläggares skrivbord, eller bara är insatta i pärmar i en vanlig bokhylla trots att akterna ska vara inlåsta i dokumentskåp. Är det samma krav på digitala personakter? Krypteras personuppgifter när de skickas via e-post? Vad ställs det för krav på de externa tekniker som ska underhålla stadens olika register? Numer har stadens olika handläggare även sin E-post i sina mobiltelefoner och jag kan tänka mig att även dessa innehåller sekretessbelagda uppgifter om stadens innevånare som är beroende av olika insatser från Stockholms stads olika stadsdelar och fackförvaltningar.

Skulle gärna vilja ha svar på dessa frågor jag ställer av de politiker som läser Nollåttan till nästa nummer.

En annan sak, omdaning av de centrala delarna av Stockholm, vilket den som har tillgång till dator och internet kan se vad som har skett och komma skall på www.stockholm.se/city Jag var inne där som hastigast och det stod något om tillgänglighet där. Jag läste lite om det förstås men döm om min "förvåning", det handlade mest om cyklar och åter cyklar! Knappt något om vad vi betecknar som tillgänglighet och användbarhet. Så åter igen kan jag konstatera att demokratin naggas i kanten. Var på nya färjeterminalen för Siljaline och vilket komplex det har blivit där i Hjorthagen. Väldigt långt att ta sig från entrén till ingången till själva färjan, samt bara en hiss för att ta sig upp till entrén till färjan. Vad tänkte du där Roger Mogert (stadsbyggnadsråd) när du eller din förvaltning beviljade bygglov för detta nya jättetekomplex.

Nisse Duwähl.

Öppet brev till Daniel & co: STOCKHOLMS FRAMTID - SOM VI VILL HA DEN???

Alla är medvetna om att vi behöver miljözoner för att klara luftkvaliteten och Stockholmnas hälsa", ett uttalande av Trafikborgarrådet Daniel Hellden i mass-media. Han glömde; kvaliteten på alla de platser där nya, s.k. miljövänliga, bilar monteras, råvaror utvinns och fraktas, allt detta lär tära mer på jordens resurser än en gammal, fullt fungerande bil.

En "offensiv" satsning på cykel, kollektivtrafik och fotgängare – och förbud för dieslbilar är hans lösning.

Vad gäller kollektivtrafik vet ju de flesta hur illa det är, hur dåligt samarbetet mellan kommun och landsting är. Både gående Stockholmare som rullstolsanvändare.

Cyklarna har hamnat i en glorifierad ställning här i staden. Allt vad cykelbanor heter lovprisas av pressen. Men har inte detta också skapat en konflikt mellan cyklisterna? Mellan "racer-cyklisterna" och vardagscyklisterna som bara vill till sitt jobb i lagom takt?

Gångtrafikanterna, i Stockholmsvädret. Regn och rusk och enorma snöhögar större delen av året. Trotoarkanter. De måste även passera cykelbanorna vid varje trafikljus, och varje dag inträffar

påbud och olyckor eftersom cyklisterna, med Helldéns välsignelse, drar fram som segeränglar utan ansvar att lämna företräde.



De få överlevande bilisterna, förtryckta och hatade, flämtande i sin sista ljuslåga, har ingenstans att parkera. Får köra runt i jakt på P-plats och förorena ännu mer. Har de dessutom investerat i en bränslesnål diesebil – så blir de inom kort totalförbjudna och måste, om de kan, punga ut med stora utgifter för bilbyte! Alternativet är att köpa en bil till, att använda inne i staden. Ett alternativ för de med inkomster i Helldéns klass. Dessutom ökar ju beståndet av bilar totalt sett.

"Vi måste skapa möjligheter för Stockholmarna att

transportera sig på rätt sätt och välja bort bilen", säger Helldén. På rätt sätt? Alla sätt är tillåtna, bara det sker per cykel alltså? Valfrihet? Mångfald? En hel familj, med hund, katt, nyinköpta möbler eller elektronik – på cykel? Om Helldén och hans gäng tror att alla transportbehov kan ersättas med ovanstående alternativ är han inte förankrad i verkligheten. Själva åker de väl med Taxi.

Varutransporter, postbilar, sopbilar. Och till sist Färdtjänstbilar och -bussar. Med allt mindre utrymme för dem ger det inte bara svårare köbildning. Det leder också till omöjliga situationer när Färdtjänsten ska lasta i och ur sina kunder. Det finns inga angöringspunkter kvar snart. Flera har försvunnit, t.o.m. utanför apotek! Bussarna har ibland inget vettigt alternativ att ställa ifrån sig bilarna medan de serverar sina kunder. De har i vissa fall uppdraget att följa med kunden ända inifrån bostaden/ in i lokalen och detta kan ta sin tid. Vissa kunder har svårt att passa tiden, det ingår i deras functionshinder, så chauffören kanske får vänta ännu längre. Det kan behövas trappklättrare, och med den kan chauffö-



Foto: Björn Roth

ren dessutom behöva ta långa omvägar runt snöhögar. Under tiden delas alltså parkeringsböter ut, eftersom det inte finns några angöringspunkter för dessa fordon. Böterna får de ta ur egen ficka, ingen kompensation tex. via den extra servicen kunden får. De har skyldighet att följa kunder in och från deras dörr, vilken ibland kan vara många våningar upp, med hissar att vänta på. Redan har flera chaufförer fått parkeringsböter för att de bara utfört sitt jobb, efter de förmågor de har kvar sedan respekten för angöringspunkterna försvunnit! Är detta något som Helldén alls har haft i taknarna? Vet han ens om vilka behov och regler som gäller kring Färdtjänsten?

Speciellt Götgatan i Stockholm har vi fått rapporter från, den är och kommer att bli ett problembarn för Färdtjänst och för chaufförer med parkeringstillstånd för Rörelsehindrar. Redan nu har man beskurit den motorburna trafikens möjligheter att färdas där så starkt, att inga angöringsplatser längre finns för tex. Färdtjänst. Men fortfarande kommer människor i Stockholm att behöva åka till och från med Färdtjänsten. En färdtjänstchaufförs uppdrag är att se till att kunder kommer till och från porten – inte bara transportera!

Hur kan trafikborgarrådet egenväldigt ta bort angöringsplatser för fordon med speciella tillstånd? Personer med funktionshinder ska kunna förflytta sig fram till entréer, detta är

ett fastställt krav enligt MFD (Myndigheten för Delaktighet, före detta Handisam). Detta krav förutsätter bl.a. att det finns angöringsplatser samt tillräckligt antal reserverade parkeringsplatser max 25 meter från entréer. I "Stockholm – en stad för alla", stadens eget dokument hänvisas till BBR 3:122 (Boverkets byggregler) att angöringsplatser för rörelsehindrade ska ordnas inom 25 meter från en tillgänglig och användbar entré, till både publika lokaler, arbetslokaler och bostadshus. Dessa platser ska dessutom vara lätta att lokalisera. Ett exempel ur stadens trycksak säger "För personer med astma (plus reumatism och många andra vanliga åkommor) kan förflyttningar vara ansträngande. Korta avstånd kan avhjälpa". Många har astma, Trafikborgarrådet förbiser behovet av korta avstånd till angöringspunkter för fordonen. Är det inte dags att låta den ena handen veta vad den andra handen strävar efter inom Stockholm?

Myndigheten, samhället och dess medborgare kräver angöringsplatser! Bryt inte myndigheternas egna regler – se till att angöringsplatser och hk-parkeringsplatser finns! Se även Al:s inlägg här i tidningen.

Nollåttan ser fram emot Helldéns svar i kommande nummer av tidningen!

IM

Mer på detta Tema vidare i tidningen!

I ett sammanträdesprotokoll från Norrmalms råd för funktionshindersfrågor 14/8, läser vi:

Rådet har tagit det av "Stadens program för City". Rådet noterar att tillgänglighet och framkomlighet för personer med funktionsnedsättningar inte beaktas. I ärendena betonas cyklister, gående samt mer parker och gröna områden. Men hur centrala staden skall bli tillgänglig för personer med olika typer av funktionsnedsättning betraktas inte. I samband med ett stort antal omfattande förändringar och ombyggnationer uppstår en rad "flaskhalsar" och liknande, som är ett bekymmer för samtliga, men i synnerhet för personer med funktionsnedsättningar. Det är av yttersta vikt att detta lyfts fram, eftersom detta är en grupp som är extra utsatt.

Rådet påtalade tidigare en rad brister vad gällde tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, liksom att dokumentet saknar ett övergripande funktionshindersperspektiv. Bristande tillgänglighet och delaktighet innebär en form av diskriminering. Detta är givetvis inte acceptabelt!

Allt detta saknar tydliga hänvisningar till att tillgänglighet för människor med funktionsnedsättningar av olika slag samt för transportfordon/färdtjänst bör (måste) beaktas.

Sammanfattning IM

Insändare

Bilar ska bort från city. Senast från 2020, ev 2019, skall två miljözoner finnas i Stockholm. Det innebär att inga dieslbilar får åka där och dessutom blir bilar äldre än från 2009 förbjudna att köra där. Jag har en handikapputrustad bil som är från 2002, helt i toppskick och har gått lite. Den får jag alltså inte använda efter 2019 i city enligt artikeln.

Då jag bor i city undrar ju hur i hela friden det är tänkt. Jag är pensionär och har inte råd att köpa ny bil. Ska borgarrådet Daniel Helldén få härja fritt och begränsa vår rörlighet ytterligare genom sina åtgärder. Ett annat exempel är att på gågatan Norrtullsgatan har man dels ändrat körriktning så att den som bor 100 m från denna gata inte får köra ut till sitt bostadshus utan måste köra runt till Roslagstull och därefter till Norrtull och sedan in på Karlbergsvägen för att kunna nå bostadsadressen. Detta tar säkert 30 min extra i rusningstid, åtgår en massa utsläpp och bensin i onödan. När man annars skulle kunna svänga runt hörnet och vara framme på 30 sek. Dessutom har man tagit bort handikapparkeringsplatsen utanför apoteket så där kan man inte stå längre. Allt är på tok!!!

Vi måste protestera mot detta vansinne från borgarrådet Daniel Hellden som är expert på att försvåra för oss funktionshindrade i trafiken i Stockholm. Det är svårt nog ändå att hitta någon plats att parkera osv.

AL, DHR-medlem sedan många år.

Ifrån och till

- Janne, ta mig ut från det här dårhuset!

Han garvar till och börjar sicksacka rullstolen genom folkskocken mot utgången.

Vad skulle jag hit till Ringens förbannade köpcentrum att göra? Handla ville jag ju ändå inte. Kunde ha suttit hemma och läst en bra bok. Fortsätta på Anna Karenina eller läsa om någon av Per Anders Fågelströms. *Mina drömmars stad* t ex, en kanonbra bok. Henning som flyttade in till Stockholms Söder. Någon gång i mitten av 1800-talet? Minns i alla fall att jag läst att Götgatan då bara var en kostig som gick genom slummen. Kan väl knappast ha hetat Götgatan på den tiden?

Girigt andas jag in höstens kyla och känner svetten i armhålorna.

Människor är inte kloka. Vi jagar fortfarande efter byten även om de numer oftast är döda och förpackade i plast. När ska vi inse att det finns så mycket annat ta del av?

- Ställ mig här utanför en stund. Jag behöver andas.

Svängdörrarna svischar runt, runt bakom mig. Framför tutar en bil på en kille som släntrar över gatan.

Skönt att inte alla väntar på sin tur vid ett övergångsställe tills en lismande gröngubbe ger sin tillåtelse. Det var längesen de rev galgbacken på Hammarbyhöjden. Så gå på, gå på, min polare. Tror att det ligger en skola där nu. Döden blev till kunskapens livsvilja.

Jag huttrar till och det känns som om svetten börjar frysa till is under armarna.

Hjälmförsedda ryttare sveper förbi på sina miljömedvetna cyklar.

Ett gubbmutter slipper ur mig.



Det var inte så länge sen som jag åkte här i ungdomens glädje. Som ett jehu på två hjul i rullen. Då var Götgatan en evighetsupplevelse för mig att försöka ta in. När jag sen var färdig med den, kunde jag vifta in en taxi till trottoarkanten. Den plockade upp mig och körde till en annan upplevelse. Nu med cykelbanorna mitt i gatan blir det begränsat och trångt. Även om det är i den heliga miljöns namn, ska vi verkligen inskränka varandra på det sättet?

- Spräng och tänk om!

Janne tar långsamt upp en tablettask ur jeansfickan och stoppar en pastill i munnen.

Jag vrider på skallen men ser inte Åhléns klocka. Min knutna näve dunkar till Janne i ryggen.

- Jag vill till Lugnets Café, smutta på en rykande espresso och fortsätta läsa Anna Karenina.

För i den boken finns det en tro på att komma ifrån slummen till en betydelsefull mening. Kom igen nu! Rulla mig till det breda stråket som har möjligheter utan parkeringsförbud.

Håkan

7

BAD SOM VÅRD OCH TRIVSEL.

Du som behöver eller gillar bad. Missa inte möjligheten till detta i upp till 34 graders vatten i Beckombergabadet. Samling där i Foajén Onsdagar kl: 17:00 för bad med eller utan Ledsagare till kl: 19:00. Detta för en mycket liten terminskostnad. Anmäl Dig snarast till DHR- S Kansliet Gudrun Dahlgren Tfn: 08-564 826 55.

J-LdeC

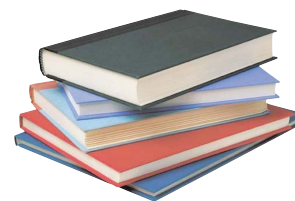
Lästips:

Annika Taesler, *Ända in i märgen*. En ryggmärgsskadad ryttarinna berättar om sina upplevelser

Yuval Noah Harari, *Sapiens*, en kort historik över mänskligheten

Eva von Zweigbergk, *Fattigfällan - när de sociala skyddsnäten försvinner*

Tipsat av Louise



Politikermötet 2017

Ni som inte kom missade "världens godaste smörgåstårta". Vi höll till i Bagarmossens Mellansal. Ungefär 35 deltagare hade anslutit sig. Vi var rädda det skulle bli lite trångt, men det fungerade alldeles utmärkt. Samtliga partier i Stadshuset var inbjudna, men S och Sd avstod från att skicka representanter, dåligt! Men det var fullt tryck från första stund!

Församlingarna i hemtjänst, SoL, LSS och Ledsagning blev ett av kvällens huvudtema. Amir ställde frågor kring detta, och samtliga partirepresentanter nickade instämmande på att detta var förfärligt. De hoppas på utbildningssatsningar av personalen, att minutstyrningen ska försvinna och ersättas av flexibilitet. Att olika stadsdelar gör olika bedömningar som leder till orättvisor var inte alls bra, dessutom bOLLAS många behov av hjälpinsatser mellan Försäkringskassan och Kommunen.

Stockholm vill vara "generösare" än resten av landet och Socialtjänstlagen! Både politikerna och vi åhörare diskuterade problemet med överklagandet av biståndsbeslut till rätten. Politikerbordet var överens om att Stockholms riktlinjer för SoL och SLL strävar efter att ligga över, vara bättre än, Socialtjänstlagens nivå. Stockholm vill vara en föregångare, men sedan kommer rätten och följer en lägre nivå på våra livsvillkor.

En nyhet för politikerna var den otrygghet vi hela tiden lever i, i väntan på nästa biståndsbedömning. Varje år en ny person och en ny bedömning. Varför inte åtminstone förlänga biståndsperioden med något år eller tre? En sak både vi och politikerna var överens om, att biståndsbedömarna inte ska behöva be-

akta, vakta, både den "brukare" de ska hjälpa – och stadsdelens eller företagets ekonomichef!

Vi tog också upp 65-årsgränsen. Bedömningen av våra behov snävas in väsentligt när vi uppnår denna teoretiska gräns. Detta är åldersdiskriminering och får inte förekomma!

Politikerna flaggade för att en revidering av bedömningsmodellen är på väg, och vi hoppas de menar i positiv riktning. Kompetensen inom kommunen ska inventeras, nivån på antalet ledsagartimmar som beviljas ska återställas efter nyår enligt deras planer. Vi har aldrig fått så positiv respons förut och vi kan bara hoppas på att det inte bara är tomma ord!

David kom med ett trendbrytande krav: "Ändra SoL:s riktlinjer till "GODA" livsvillkor istället för "Skäliga"! Alla vet vad goda villkor är, men hur bedömer man "skäliga"? Politikerna gav nyheten att på riksnivå är det en utredning på gång vad gäller det. Återigen något som låter positivt. Har "de" insett att alla behöver goda livsvillkor?

Det diskuterades problemet med stadsdelsindelningen och de olikheter det medför. Där skilde sig partierna åt. En del ville behålla de 14 stadsdelarna medan andra partier ville slå ihop till större enheter. De var ense om att stadsdelarna måste stärkas i alla fall. Om en stadsdels budget är svag måste den få stöd av staden den är en del av.

Problemen med färdtjänst. Främst togs upp de försämrade möjligheterna för färdtjänstfordon att angöra vid kunders adresser. Antingen finns ingen plats alls, bilen måste cirkla runt (och förorena ännu mer), och när



den väl hittat en plats möjlig att lasta i och ur, då dyker parkeringsvakterna upp och lappar färdtjänstens bilar och bussar. Färdtjänsten kör på stadens uppdrag, p-vaktsbolagen arbetar på stadens uppdrag. Någonting är fel där! En hel dagslön kan försvinna i en enda p-bot för chaufförerna som måste betala ur egen ficka! Varför inte, frågar Roger, gå ut från Stadshuset och deklarerar för parkeringsvakternas bolag att lämna färdtjänstfordon ifred. De gör bara sitt uppdrag! Någon politiker hävade att det fanns generella parkeringstillstånd att ansöka för chaufförerna, men om de nu finns, varför kränga till det, hålla det hemligt samt skapa ytterligare byråkrati runt detta istället för en allmän "amnesti"?

En av DHR:s viktiga frågor; parkeringsavgiften! Karolina tog upp skandalen att de parkeringsautomater som staden köpt in, och som alltså även vi med rörelsehinder ska använda, blev otillgängliga! "Skäms", säger vi! Hur kunde de upphandla så fel? Det är illa nog med införandet av parkeringsavgifter för de med "Parkeringstillstånd för rörelsehindrade", när det för många av oss inte finns något alternativ i form av kollektivtrafik eller cyklar. Nu inför man automater som redan från början är ett hinder. Att avskaffa "Enkelt avhjälpna hinder" är ju stadens slogan – nu gör man tvärt om och skaffar ett sådant hinder. Karolina undrar: Hur ska ni åtgärda detta?

Ingen politiker kunde ta detta på annat sätt än att säga – "Än finns det mycket kvar att göra innan vi har full tillgänglighet." Dessutom framkom att staden dragit ner på resurserna för att åtgärda enkelt åtgärdade hinder...

Nan och Karin tog i sammanhanget upp problemet med höga trottoarkanter och de vita, kullriga, strecken vid övergångställena. Man ramlar, man studsar, man kan inte ta sig fram! Dessutom händer ofta att man har en bra gatumiljö, tills något ska repareras eller tillfälligt grävas. Då återställs platsen ofta på ett sämre och otillgängligt sätt. Politikerna skyllde på att olika entreprenörer arbetar olika på samma projekt. Inte vårt problem! Ge entreprenörerna klara direktiv! Samma gäller även snövallar vid snöskottning.

Politikerna pratade om att de satsar på en "Äldrevänlig Stad". Det skulle gynna alla i samhället. Ett av dessa problem är dock de K-märkta byggnaderna som ingen får/vågar tillgängliggöra. Ingela tyckte: "Skicka de ansvariga på utbildning". Det går verkligen att tillgängliggöra på osynliga, estetiskt vackra sätt. Annat är bara strunt och ovilja!

Det var mycket de närvarande politikerna höll med oss om, och någon större partiskillnad märktes inte. De skulle ta med sig våra frågor, som de brukar säga. Hur det blir när de kommer tillbaka till sina kolleger, tja det får ni kanske läsa om i framtida nummer av Nollåttan.

IM

-Har vi Katter bland Hermelinerna och Likheter inför Lagen...?

Läser en aktuell Insändare: "Får Permobilerna köra hur fort som helst? - En dag när jag kom gående på trottoaren i lugn och ro stördes mitt lugn av ett ljudlöst fordon som kom bakifrån i hög fart och passerade mig på nära håll. Som gångtrafikanter känner man sig osäker när man tror att trottoaren bara är till gående. Vilka regler gäller för Permobilerna? Kanske den här var trimmad. Det skulle vara intressant att veta vad Polisen har för insikter om detta och vad som gäller för dessa Handikappfordon? SKRÖPLIG GUBBE".

10 Detta är ett problem som alltmer aktualiserats i och med olika typer av nya eldrivna fortskaffningsmedel, som Segway samt Elrullstolar m.fl. och har nu placerats i regelverket med hastigheter om högst 20 km/timmen och **skall framföras på cykelbana**. Dessutom har tillkommit Elcyklar i mycket stor mängd anpassade för hastigheter kring 25 km/timmen. **Alltså drivs Elrullstolarna ut på cykelbanorna, där nog ingen vill ha oss och inte minst med samhällets stora satsningar genom Stockholms Trafikborgarråd Daniel Helldéns skötebarn på närmast Autobanliknande Cykelvägar med mycket hög hastighet inte sällan överstigande Mopedhastigheter. Men hur går det för höghastighetscyklande när han tänker sänka samtliga väghastigheter i staden till 30 km/timmen?** Elrullstolarnas plats i detta har inte tillräckligt uppmärksamats. Förr gällde att Elrullstolen ersatte benen och motsvarade för de flesta Elrullstolar, ett snabbt gående och för de snabbaste ett löpande. Alltså gällde Gångbanan. Dessa regler följer **Hermelinerna** Permobil, som är ett varumärke, men alltmer tyvärr fått stå för alla typer

av Elrullstolar och inte minst det negativa. Många **Katter** av s.k. Elrullstolar har tillkommit och inte minst trehjuliga med ofta mycket högre hastigheter än de gängse Elrullstolarna, så visst kan de upplevas som trimmade. Men även de gående måste anpassa sig och inte tro sig helt äga gångbanorna. *Elrullstolarna likt manuella rullstolar och även Rullatorer får allt mindre plats och ger ökad irritationen med gående i olika sammanhang, där förståelsen alltmer minskar. Detta i takt med som i flera andra länder, att många icke verifierade Rörelsehindrade lagligt skaffar sig olika typer av "Elrullstolar" av bekvämlighetsskäl. Vi måste alla arbeta för och fortsatt färdas med stort hänsynstagande, på kvarvarande Gångbanor. Alternativet är förskräckande...*

En annan insändare beskriver problemen med att uppnå 30 minuter utetid en gång i veckan för Äldreboende och andra likställda. Trodde inte att detta kunde vara sant, men stämde med verkligheten! Kan detta verkligen gälla för de flesta av dessa i vårt land? Borde det inte vara minst en timme per dag? Detta gäller ju vid de allra hårdaste anstalterna för avtjänande av straff. Det enda brott som de äldre och andra kan stå till svars för, är väl att de just är äldre, sjuka eller annat. Det lär också vara stor skillnad på maten som erbjuds mot de intagna på anstalter och annat, men varför? - Många av dessa nämnda finner vi inom vår egen organisation DHR. Är vi alla verkligen lika inför lagen...

Val Snart! Håll Fanorna ytterligare högre upp! John-Lars de Chasseur i Södra Roslagen.

P.S. Tack för alla överväldigande tankar och synpunkter ja ödmjukt fått tagit del av från många av Er läsare. Men förstår ej hur Ni "hittar" till mig? Jag skall till det yttersta försöka att motsvara Edra ställda förväntningar på mig... D.S.

 **ZAKETT®**
assistans & ledsagning

Rätt och slätt - Zakett är nr 1

Tel. 08 - 400 255 33

Hälsningar Janne Uvebrandt & Mikke Malm

www.zakett.se



En Minnesvärd resa i tiden, till Helsingfors den gamla Svensk-staden.

Årets ”sista” Höstresa för DHR Stockholmsavd, genomfördes den 24 -26 September 2017 med Silja Serenad. Detta i ett strålande väder, med samling på Söndagseftermiddagen den 24 September vid den nu helt färdigbyggda Hamnterminal för Siljalinjerna i Värtan. Efter väntande på sena Färdtjänstfordon, så var vi då alla samlade: Jack, Yvonne, Guila, Lars, Åke, Inez, Nils, Tina, Staffan, Benny, Marianne, Verna (Har den äran!), Gunilla, Britta, Jessica, John-Lars, Majvor och inte minst Bengt-Åke och Ulla som hållit i allt för denna resegrupp på 19 personer.

Väl ombord och inkvarterade, serverades mat på som sig bör restaurang ”Grande Buffe”. Vilket därefter följdes upp på Promenaddäck av Trapetsakrobater under stor spänning. Show visades på Nattklubben Atlantis och senare av en mycket utökad Show där. För olika smaker fanns ombord Pianospelare, Pubar, Dans m.m. och allt detta till mycket sen natt. Morgonen bjöd på stor Sjöfrukost, så att ork och mättnad fanns för Stadsbesök i Helsinki eller namnet som Gustav Vasa namngav staden till Helsingfors, vid Helsingfors år 1550 som en motvikt till Tallin (Reval). Staden kallas ofta den vita staden, ett synintryck på avstånd av inte minst den vita Domkyrkan (tidigare Nikolaj- eller Storkyrkan) vid Senatstorget från den Ryska tiden. Helsingfors blev Huvudstad först år 1812,

då Ryske Tsaren Alexander för att minska Sverigeflyttandet lät flytta Huvudstaden från Åbo efter Sveriges kapitulation på Sveaborg år 1809. Men man kan inte annat än att le åt Svenska Ambassaden med sin byggnad inspirerad av Stockholm Slott och detta just vid Salutorget och Presidentens Slott.

Mycket fanns att upptäcka och besöka i Huvudstaden, Uspenskij kyrka i tegel med kupoler (av mången kallad Ryska ortodoxa kyrkan) och inte minst Salumarknaden. Pariserhjulet, Akvariet, Stockmans Varuhus, Bergskyrkan m.m. Tyvärr var Tornet stängt på ett besöksmål Olympiastadion (som i sin helhet byggdes 1952 till Sommar-Olympiaden)...

Alla verkade nöjda med de olika besöksmöjligheterna och inte minst samvaron ombord. Hemresan gick i samma gemytliga tecken och med samma program som till Helsingfors. Vi var alla åter efter ytterligare en natt vid Värtaterminalen på morgonen tisdagen den 26 September.

Så visst var väl detta något att minnas i nutid som i dåtid, då detta varit en viktig del av Sverige för bara drygt tvåhundra år sedan...

J-LdeC



11



Om FN:s deklaration om Mänskliga Rättigheter och speciellt konventionen om rättigheter för personer med Funktionsnedsättning!

Det har framkommit i media att en stor del av myndighetspersonal, rättsväsende, kommuntjänstemän, inte är insatta i denna konvention. Många har inte ens kännedom om dess existens.

Därför publicerar Nollåttan en liten Lathund i urval av några viktiga punkter som kan vara bra att ha till hands vid kontakter med ovanstående personal.

12 Kort inledning: FN fastslår att mänskliga rättigheter och grundläggande friheter är universella, bekräftar behovet av att garantera att personer med funktionsnedsättning får åtnjuta dem utan diskriminering. Man erkänner att "funktionshinder" härrör från samspel mellan personer med funktionsnedsättningar och hinder som är betingade av attityder och miljön, vilka motverkar deras fulla och verkliga deltagande i samhället på lika villkor som andra. Man erkänner betydelsen av individuellt självbestämmande och oberoende för personer med funktionsnedsättning, däribland friheten att göra egna val, och anser att personer med funktionsnedsättning bör ha möjlighet att aktivt medverka i beslutsfattande om riktlinjer och program, däribland sådana som direkt berör dem - och ser med oro att personer med funktionsnedsättning, trots dessa olika instrument och åtaganden, fortsätter att möta hinder för sitt deltagande som likvärdiga samhällsmedlemmar.

Artikel 1

Syftet med konventionen är att främja, skydda och säkerställa det fulla och lika åtnjutandet av alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för personer med funktionsnedsättning och att främja ja respekten för deras inneboende värde.

Artikel 4 Allmänna åtaganden

1. Staten åtar sig att säkerställa och främja fullt förverkligande av grundläggande friheter för alla personer med funktionsnedsättning utan diskriminering av något slag på grund av funktionsnedsättning. I detta syfte åtar sig staterna följande:

- a) att vidta alla ändamålsenliga lagstiftningsåtgärder, administrativa och andra åtgärder för att uppfylla de rättigheter som erkänns i denna konvention,
- b) att vidta alla ändamålsenliga åtgärder, däribland lagstiftning, för att modifiera eller avskaffa gällande lagar, bestämmelser, sedvänjor och bruk som är diskriminerande mot personer med funktionsnedsättning,

Artikel 9 Tillgänglighet

För att göra det möjligt för personer med funktionsnedsättning att leva oberoende och att fullt ut delta på alla livets områden, ska staterna vidta ändamålsenliga åtgärder. Dessa åtgärder, som bl.a. ska gälla byggnader, vägar, transportmedel och andra inom- och utomhusanläggningar, däribland skolor, bostäder, vårdinrättningar och arbetsplatser, samt säkerställa att enskilda enheter som erbjuder anläggningar och service dit allmänheten äger tillträde beaktar alla aspekter av tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, erbjuder former av assistans och annan personlig service, däribland ledsagare, lektörer och yrkesverksamma teckenspråkstolkar.

Artikel 18 Rätt till fri rörlighet och till ett medborgarskap

Staten ska erkänna rätten för personer med funktionsnedsättning till fri rörlighet, frihet att välja bostätssort och till ett medborgarskap på lika villkor som andra.

Artikel 19 Rätt att leva självständigt och att delta i samhället

Staten erkänner lika rätt för alla personer med funktionsnedsättning att leva i samhället med lika valmöjligheter som andra personer och ska vidta effektiva och ändamålsenliga åtgärder för att underlätta att personer med funktionsnedsättning fullt åtnjuter denna rätt och deras fulla inkludering och deltagande i samhället, bl.a. genom att säkerställa att:

Personer med funktionshinder ska ha tillgång till en rad samhällsstödster, inklusive personlig assistans som krävs för att leva och integreras i samhället, och för att förhindra isolering eller segregation från samhället.

- a) personer med funktionsnedsättning har möjlighet att välja sin bostätssort och var och med vem de vill leva på lika villkor som andra och inte är tvungna att bo i särskilda boendeformer,

b) personer med funktionsnedsättning har tillgång till olika former av samhällsservice både i hemmet och inom särskilt boende och till annan service, bl.a. sådant personligt stöd som är nödvändigt för att stödja boende och deltagande i samhället och för att förhindra isolering och avskildhet från samhället, samt

c) samhällsservice och anläggningar avsedda för allmänheten är tillgängliga på lika villkor för personer med funktionsnedsättning och svarar mot deras behov.

Artikel 20 Personlig rörlighet

Staten ska vidta effektiva åtgärder för att säkerställa personlig rörlighet med största möjliga oberoende för personer med funktionsnedsättning, bl.a. genom att

- a) underlätta personlig rörlighet för personer med funktionsnedsättning på det sätt och vid den tid de själva väljer och till överkomlig kostnad, samt
- b) underlätta tillgång för personer med funktionsnedsättning till hjälpmedel av kvalitet och andra former av assistans och annan personlig service, inklusive genom att göra dem åtkomliga till rimlig kostnad.

Artikel 26 Habilitering och rehabilitering

Staten ska vidta effektiva och ändamålsenliga åtgärder, för att göra det möjligt för personer med funk-

tionsnedsättning att uppnå och vidmakthålla största möjliga oberoende, full fysisk, mental, social och yrkesmässig förmåga samt fullt inkluderande och deltagande i livets alla aspekter. I det syftet ska konventionsstaterna organisera, förstärka och utsträcka heltäckande habiliterings- och rehabiliteringsstöd och habiliterings- och rehabiliteringsprogram, särskilt på områdena hälsa, sysselsättning, utbildning och social service.

Staterna ska främja tillgång till, kännedom om och användning av hjälpmedel och teknik som är utformade för personer med funktionsnedsättning som främjar habilitering och rehabilitering.

+++++

En stat får aldrig åberopa sin nationella rätt som ursäkt för att inte uppfylla sina förpliktelser. Svensk lagstiftning ska alltså tolkas i linje med konventionens krav när så behövs för att Sverige ska uppfylla sina skyldigheter.

Även kommuner är som del av staten skyldiga att följa konventionen och om så inte sker är staten skyldig att vidta åtgärder så att konventionens krav uppfylls fullt ut i hela landet.

13

Texten är hämtad bl.a. från www.regeringen.se, och sammanfattad samt förkortad av IM



Nyhet hämtad från DHR Förbundets hemsida

I september presenterades ett förslag från Socialstyrelsen om att kommuner ska vara skyldiga att ta kontakt med den vars statliga assistansersättning dragits in. DHR var inblandad i framtagandet av förslaget genom att framföra synpunkter på de problem vi ser finns idag i övergången mellan Försäkringskassan och kommunen.

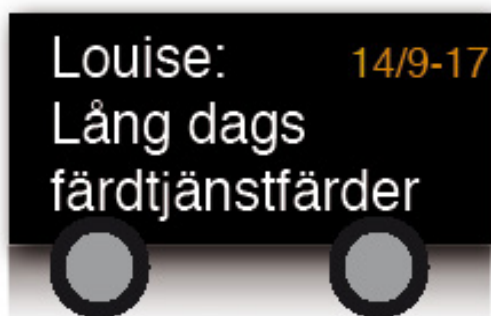
Syftet med den föreslagna ändringen är att öka tryggheten för personer som blir av med sin assistansersättning genom att garantera kontakt med kommunen.

Beslut från Försäkringskassan om att den statliga assistansersättningen upphör att gälla, sker

med kort varsel. Det resulterar i att individer ofta blir lämnade utan insats i övergången eller får en insats som inte fungerar likvärdigt som personlig assistans. Detta påverkar i sin tur livsvillkoren för personer med funktionsnedsättning, då olika insatser ger olika möjligheter att ha de livsvillkor en är van vid och har rätt till. Kommunala riktlinjer kan också begränsa vilka insatser som ges vid avslag från Försäkringskassan.

Vårt förslag på lösning är att införa en slags ”uppsägningstid” för Försäkringskassan så att den som fått avslag kan söka och få annan insats innan assistansen helt upphör.

14



Sedan den första handikappande olyckan för 37 år sedan, då det gick bra med F-taxi, tills den andra olyckan för 20 år sedan = rullstol för gott och den tredje funktionshindrande olyckan för 10 år sedan har jag haft många olika färdtjänstfarenheter, både + och -. Jag flyttades till fastighet med hiss för 30 år sedan, men det är 12 trappsteg mellan entré och hissplan, så trappklättrare ingår ibland i bilden sedan 20 år. Daglig hjälp av Hemtjänst har jag också 20 års erfarenhet av.

När allt fungerar som det ska är det frid och fröjd och då är jag ganska nöjd. Men när det strular... Eftersom jag försöker leva så normalt för mig som möjligt med många olika aktiviteter kan vissa dagar bli knepiga med transporter och hjälp, som denna dag.

Plan: Tidig hemtjänst

Pressvisning konstutställning (artikel till Nollåttan);

FHR-möte Älvsjö o anslutande ledsagare;

Bassängträning i city m samma ledsagare;

DHRS-möte Bagarmossens Folkets hus

Som det blev:

Mycket försenad hemtjänst = ingen pressvisning. FHR-möte i Älvsjö = OK; Rullstols-taxi via Djurgården och konstutställningen för hämtning av pressmaterial.

Ledsagare och jag i tid med caddy till bassängträning i city = OK. Hade beställt rullstolsresa T/R, men retur? Föraren (fått körningen i Solna !) ringde, satt fast i trafik sedan försvann han... Många långa väntetider i telefon till bolag/kundtjänst... "det var ont om... piiip....hallå..."

Hade beställt F-taxi för resan till Bagarmossen T/R (med sittkuddar och kryckor eftersom mina tre bäckenfrakturer tycker illa om 'bredaxlade motorfordon').

Den resan var jag tvungen att bomma.

Ringde till mötet och berättade att jag var strandsatt vid badet.

Batterikris i telefonen efter 1, 5 timmar - fick låna fast telefon utan hörförstärkning...

Efter ca 2 timmar kom en transport med trappklättrare (inte behövlig denna dag pga rullstols-parkering utanför huset) som tog mig hem.... lagom i tid för att passa kvällens hemtjänst!

PUST! Att vara rörelsehindrad är PEST och PINA och TRÖTT- och SLITSAMT!

SUMMA tankar: De som tar emot beställningarna som inte kan språket eller geografin är duktiga. Även förarna - precis som vi kunder - är beroende av de digitalt utrustade planerarna, och kommer ibland i kläm i systemet. Ledsagare är likaså toppen när de kan vara flexibla om timkvot och planering så tillåter.

Louise Lindström. Iuttrad 'åkare'



Till försvar för LSS-reformen!

Debatten rasar, bl.a. i Kommunalarbetarnas tidning. Ska LSS få vara kvar i sin nuvarande form, eller ska vi återgå till forna tiders institutionsboende?

Här följer Pelles berättelse som publicerats som debattinlägg på Kommunalarbetarnas hemsida:

Min berättelse

Jag tror att många inte vet hur livsavgörande den personliga assistansen är. Hade de vetat det hade inte förslag om att slopa assistansreformen och ersätta assistansen med servicebostad eller gruppboende, någonsin varken kunnat försvaras eller ens publiceras. Det kan leda till en hemskt farlig utveckling där människor återigen låses in på institution, med känslan att alla nycklarna har slängts bort. Innan assistansreformen 1994, gick människor bokstavligen in i lyktstolpar ute på stan när de såg mig, de hade aldrig sett en människa med funktionsvariation förut. Därför väljer jag att berätta min historia.

Jag heter Pelle och föddes på 60-talet, då rekommenderade man föräldrar till barn som föddes med handikapp att lämna bort dem. Mina föräldrar gjorde det och jag placerades på ett barnhem på Lundagatan i Stockholm. Jag minns inte jättemycket från mina första år på barnhemmet, förutom att en flicka som drog mig jättehårt i håret. Aj, vad ont det gjorde. Jag flyttade vidare till ett annat barnhem i Katrineholm där jag hade turen lära känna en man, som jag idag kallar min bror. Hans familj tog mig till sig och gjorde mig till del av deras familj under helgerna. Det har hjälpt mig oerhört. Som tonåring var jag med och startade ett kollektiv i Skarpnäck där vi fick dela på assistenter. Livet präglades av en lång och tråkig väntan.

15

Under Almedalsveckan förra sommaren lyssnade jag på en vän som höll ett seminarium tillsammans med sin syster. De berättade om hur det var att växa upp tillsammans och alternativet, hur en värld där deras föräldrar hade följt uppmaningen om att lämna bort sitt handikappade barn, hade sett ut. I en alternativ värld hade de varit som främlingar för varandra, systemen hade inte förstått vad hennes bror sa och de hade inte delat samma minnen och dofter från barndomen. Det här hände mig. Jag har inga gemensamma minnen med min bror och vi är som främlingar för varandra idag.

Efter många år av hård kamp för att bo själv flyttade jag till egen lägenhet med egna assistenter och jag fick äntligen utlopp för all den energi jag samlat på i så många år. Sedan dess har jag knappt varit stilla långa stunder. Att jag kan vara den målmedvetna, starka och levnadsglada Pelle som jag är idag, är tack vare assistansen. Sedan jag förstod att redan den första meningen i regeringsdirektivet gör klart att man vill se över ersättningen för assistansen och spara in på den, blev jag orolig och fick tillbaka alla de känslor av maktlöshet och ilska jag hade som barn.

Förslaget är inte bara oroväckande, det är direkt farligt. Jag har en vän som nyss gått bort. Han bodde hos sin mamma under hela sitt liv och sedan assistansreformen kom, har han levt med assistans. Han var en glad och livfull människa som tack vare assistansen kunde leva ett normalt liv. Kort efter att hans mamma dött, valde övriga familjemedlemmar att han skulle flytta in på ett gruppboende. Min vän blev djupt deprimerad och efter ett antal flyktförsök, somnade han in. Som min väns syster sa, alla människor är inte gruppmänniskor. Jag menar att det här speglar vad som kan hända med människor som aldrig bott på institution, om inte annat lär de bli institutionaliserade och märkta för livet. Jag ber fortfarande om ursäkt när jag behöver gå på toaletten.

Pelle Westerlund

Stockholm ska vara en tillgänglig stad där alla är delaktiga! Nominera till S:t Julianpriset senast 15 oktober.



S:t Julianpriset är Stockholms stads pris för att belöna arbete som görs för att inkludera människor med funktionsnedsättning i samhället. De som aktivt arbetar för detta har chansen att vinna S:t Julianpriset precis som Hotel Skeppsholmen, Bandhagshemmet, Nya Rågsveds Folkets Hus och IK Södra gjorde år 2016.

S:t Julianpriset delas ut i fyra olika kategorier:

- Fysisk tillgänglighet
- Tillgänglig information och kommunikation
- Arbetsgivaregenskaper
- Delaktighet

Vet du en verksamhet som borde vinna S:t Julianpriset eller har du själv en verksamhet som du tycker är en värdig vinnare? Då kan du tipsa om den.

Du får gärna skicka in flera tips.

Läs mer om de olika kategorierna och skicka in ditt tips senast 15 oktober på stockholm.se/stjullan

Eller skicka tipset med post till:

S:t Julianpriset

MR-kansliet, Stadsledningskontoret

Ragnar Östbergs Plan 1

105 35 Stockholm

Priset delas ut på internationella funktionshinderdagen den 3 december i Kulturhuset. Det blir en dag med föreläsningar, uppträdanden och utställningar.

Alla är välkomna!

Stadsledningskontoret

Vill du veta mer?

Kontakta Ingall Elvin

på 08-508 89 573 eller

ingall.elvin@stockholm.se

stockholm.se



JULBÅTEN gör 2 turer i år.

Ladda batterierna inför Jul med en Julbordsresa! Kasta loss och ha kul på Viking Line Cinderella. Frossa i god mat, um-gås, underhålls och handla julklappar i shoppen!

Torsdagen den 30 november träffas vi i Viking Line Terminalen, Stadsgården, kl. 17.00.

Båten avgår kl. 18.00.

Sista anmälningssdag: **Fredag den 27 oktober**. OBS! Anmälan är bindande!

Åter vid terminalen dagen därpå ca kl. 15.30

Torsdagen den 7 december träffas vi i Viking Line Terminalen, Stadsgården kl. 17.00.

Båten avgår kl. 18.00.

Sista anmälningssdag: **Torsdag den 2 november**. OBS! Anmälan är bindande

Åter vid terminalen dagen därpå ca kl. 15.30

Info för båda resorna:

Pris 500:- för medlemmar, för icke medlemmar är priset 700:-

Betala gärna in på avdelningens bankgiro 710-9333

I priset ingår resa, hytt, julbordsbuffémiddag och frukost OCH Julbordslunch!

Det finns bara två fullt tillgängliga hytter – därför gör vi två resor istället i år.

Ledsagare finns med på resorna för att bistå vid måltider o.dyl. Alla måste på egen hand eller via egen personlig assistent kunna ta sig in och ut ur sin hytt och toalett/dusch. Våra ledsagare har inte möjlighet att hjälpa till med detta.

OBS! Tänk på att ta med godkänd ID-handling!

Anmälan görs till Ulla Kjellvinger, tel. 08-39 88 07 alt. 08-564 826 52.

Eller till Gudrun Dahlgren, tel. 08-564 826 55 mellan kl. 09.00-13.00.

Alla är hjärtligt välkomna, inte bara medlemmar.

Arrangör DHR Stockholmsavdelningen

17



Söder om söder

Säsongens första lördagskafé

En solig fin dag i augusti!

På grund av skadesanering på Restaurangen Fruängsgården, kunde vi bara få kaffe/The därifrån.

Vi var 54 deltagare.

Deltagare som kom tidigare hjälptes åt att bre smörgåsar. Vi fick beröm för smörgåsarna, några vill ha mer mörkt bröd. Guppen New Generation spelade o sjöng., De brättade om olika artister, bl.a. när poppen kom till Sverige. Varvat med en hel del historier. Vilken fart många tyckte att det var. "Den bästa gruppen som vi har haft". Till nästa år kanske vi får höra gänget igen!

Efter kaffet så firade vi vår trogna deltagare från Fruängsgården, Karin Arenander på hennes 100-års dag, även hennes väninna Maj-Britt Berg som fyllt 97 år. Vilka toppendamer som har uppnått så höga åldrar! Det var många som kom och hade en jättetrevlig eftermiddag.

Ulla



18

NU SER VI FRAM EMOT:

Lördagskafé 28 oktober

Underhåller gör våra grabbar

Grönztrömz

Tid mellan kl. 13.00 – 15.30

Sista anmälningssdag tisdag den 24 oktober

Välj mellan smörgås eller kaffebröd

OBS! sänkt pris! För DHR-medlem 50:- och för icke medlem 60:-

Adventskafé Söndag den 3 december

Underhåller gör dragspelaren

Staffan Klingspor med sina olika dragspel.

OBS! Tid mellan kl. 13.00 – 16.00 OBS-tiden.

OBS! Sista anmälningssdag torsdag 23 november.

Ingen efteranmälan.

Det kommer att serveras jultallrik, bordsdricka, kaffe o pepparkaka.

OBS! Pris DHR-medlem 70:- och för icke medlem 80:-

Information gällande alla våra kaféer:

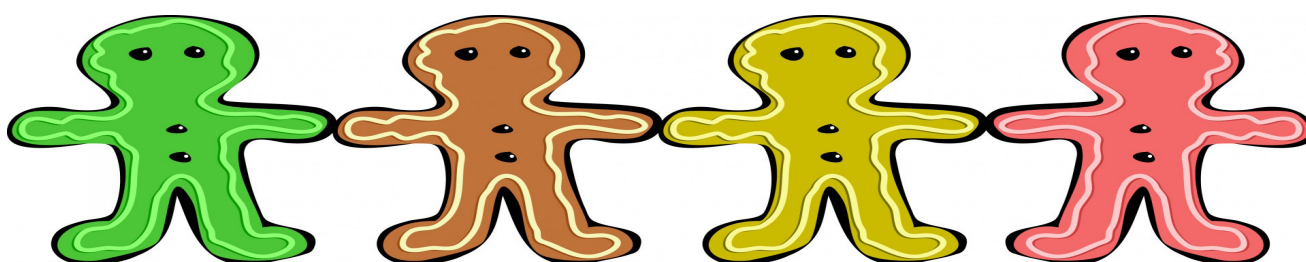
Adress: **Fruängsgården, Gamla Södertäljevägen 5, Fruängen.**

DHR-information och lotterier med fina vinster!

Anmälan görs till Ulla Kjellvinger tel.nr 08-398807

eller direkt till Fruängsgårdens reception.

Alla är hjärtligt välkomna, inte bara medlemmar!



Västerort



Hjärtligt Välkomna till DHR Västerorts Trivselbingo

Söndagen den 5 november 2017 mellan 12.00 – 15.00

på Spångafolkan Spångavägen 353

Vi tillbringar några trevliga timmar tillsammans och spelar bingo, (spelar på brickor med stora siffror) och har 2 lotterier med trevliga vinster.

I pausen dricker vi kaffe med hembakat kaffebröd. Ger information om kommande möten och aktiviteter. Dragning på lotterierna.

Alla Hjärtligt Välkomna

Bingokommittén DHR Västerortssektionen

Ps. Vi har under hösten spelat Bingo den 1 september och 1 oktober.

Under hösten har det kommit fler bingospelare till oss än tidigare. Det är roligt och positivt.

OBS Denna trivselbingo den 5 november är den sista i år.

Nästa tillfälle att spela Bingo är den 5 februari 2018 mellan 12.00 – 15.00

Hälsningar DHR Västerortssektionen

Styrelsen



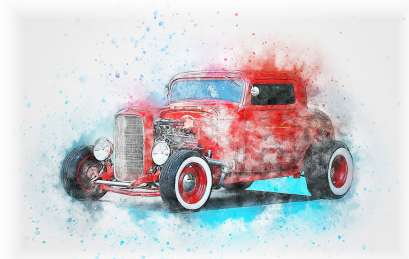
19



Motorklubben

I skrivande stund har just Motorklubben haft sitt avgörande möte om framtiden. Information om resultatet kommer i nästa nummer!

Motorklubben
DHR Stockholmsavdelningen
Hammarby Fabriksväg 23
120 33 Stockholm
Tel: 08-564 826 50
E-post: info@dhrs.se



Julfest 2017



På Hotel Courtyard by Marriot
Rålambshovsleden 50

Lördagen den 16 december mellan kl 14.30 – 20.30

Glöggmingel, pepparkakor

Stort Julbord, serveras ca kl 16.

Musikunderhållning av **duon Small Connection**

Lotterier med fina vinster

Ledsagare finns på plats och hjälper till.

Pris 400:-, för medlemmar, 500:- för icke medlemmar. Du kan alltid bli medlem på plats! Betala gärna in på avdelningens Bankgiro 710-9333.

OBS! Anmälan är bindande. Du måste anmäla Dig senast den 1 december.

Ingen kan efteranmäla sig!

Anmäl er till:

Ulla 08-39 88 07 eller 08-564 826 52 mellan kl. 09.00-13.00

Gudrun 08-564 826 55 mellan kl. 08.00-13.00

Alla är välkomna till avdelningens Julfest!

Arr. Stockholmsavdelningen, Söder om Söder, Västerort